Intitulé : Landsverordening minimumlonen

Citeertitel: Landsverordening minimumlonen

Vindplaats : AB 1989 no. GT 26

Wijzigingen: AB 1992 no. 81; AB 1993 nos. 2, 77; AB 1994 nos. 66, 67; AB 1995 no. 84; AB 1997 nos. 5, 34; AB 1998 no. 1; 1999 no. 22; 2002 no. 51; 2003 no. 93, 2005 no. 71; AB 2006 no. 83; AB 2008 no. 41; AB 2009 no. 60; AB 2011 no. 75; AB 2013 no. 7; 2013 no. 19; 2013 no. 20; AB 2014 no. 11 (inwtr. AB 2014 no. 12); AB 2016 no. 13; AB 2017 no. 44; AB 2019 no. 31; AB 2019 no. 76; AB 2020 no. 156 (inwtr. AB 2020 no. 172)

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt onder de Minister verstaan de minister van Welzijnszaken.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde, wordt onder normale arbeidsduur verstaan de arbeidsduur van ten minste 40 uur per week.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid kan de Minister, de Sociaal-Economische Raad gehoord, ambtshalve dan wel op gezamenlijk verzoek van een werkgever of een werkgeversorganisatie met volledige rechtsbevoegdheid en een zodanige organisatie van werknemers voor één of meer groepen werknemers een andere arbeidsduur als normale arbeidsduur vaststellen.

Artikel 3

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt onder dienstbetrekking verstaan de dienstbetrekking krachtens arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht.
2. Onder dienstbetrekking wordt mede verstaan de arbeidsverhouding van degene die krachtens overeenkomst met een ander tegen belo-

ning geregeld bemiddeling verleent bij het tot stand komen van overeenkomsten van die ander - of een opdrachtgever van deze - met derden, mits hij de bedoelde bemiddeling uitsluitend voor die ander verleent, het verlenen van die bemiddeling niet een voor hem bijkomstige werkzaamheid is en hij zich daarbij doorgaans niet door meer dan twee personen laat bijstaan.

3. Onder dienstbetrekking wordt niet verstaan de arbeidsverhouding:

a. tussen de werkgever en zijn echtgenoot of tussen de werkgever en een bij hem inwonend pleegkind of een bij hem inwonende bloed- of aanverwant in de rechte lijn of in de zijlijn tot en met de derde graad;
b. waarin als regel gedurende niet meer dan een derde van de normale arbeidsduur arbeid wordt verricht.

Artikel 4

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt onder werknemer verstaan de natuurlijke persoon, die in het kader van een dienstbetrekking werkzaamheden verricht.

Artikel 5

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt onder werkgever verstaan de natuurlijke of rechtspersoon of het lichaam, tot wie een werknemer in dienstbetrekking staat.

2. In het geval, bedoeld in artikel 3, tweede lid, wordt onder werkgever verstaan de natuurlijke persoon of rechtspersoon of het lichaam, met wie de overeenkomst tot het verlenen van bemiddeling is gesloten.

Artikel 6

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde wordt onder werkdag verstaan een dag, waarop de werknemer arbeid heeft verricht, of een dag, waarop hij weliswaar geen arbeid heeft verricht, doch waarover hij desalniettemin recht heeft op loon, ingevolge enige wettelijke bepaling of uit de overeenkomst waarop de dienstbetrekking berust.

Artikel 7

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde worden onder loon verstaan de geldelijke inkomsten die een vast bestanddeel van het inkomen uit hoofde van een dienstbetrekking van een werknemer vormen met uitzondering van:

a. verdiensten uit overwerk;
b. vakantiebijslagen;
c. winstuitkeringen;
d. uitkeringen bij bijzondere gelegenheden;
e. uitkeringen ingevolge aanspraken om na verloop van tijd of onder een voorwaarde één of meer uitkeringen te ontvangen;
f. vergoedingen voor zover zij geacht kunnen worden te strekken tot bestrijding van noodzakelijke kosten, die de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking heeft te maken;
g. bijzondere vergoedingen voor kostwinners en gezinshoofden;
h. onverplichte fooien die de werknemer in de uitoefening van zijn dienstbetrekking van derden ontvangt;
i. maaltijdvergoedingen.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen andere uitzonderingen dan de in het eerste lid genoemde worden gesteld.

3. De Minister kan, de Sociaal-Economische Raad gehoord, regelen stellen naar welke wordt beoordeeld welke inkomsten moeten worden aangemerkt als uitkeringen of vergoedingen als bedoeld in het eerste lid onder c tot en met g.

4. Alvorens de Gouverneur een voordracht tot een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het tweede of derde lid, wordt gedaan, stelt de Minister de Sociaal-Economische Raad in de gelegenheid, hem ter zake van advies te dienen.

HOOFDSTUK II

Minimumloon

Artikel 8

1. Uit de overeenkomst, waarop een dienstbetrekking berust, heeft de werknemer, die de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, voor de arbeid door hem in dienstbetrekking verricht jegens de werkgever aanspraak op een loon ten minste tot het bedrag bij of krachtens de volgende artikelen vastgesteld, onder benaming minimumloon.

2. Bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kan worden bepaald, dat werknemers - dan wel dat werknemers, behorende tot een bij dit landsbesluit aangewezen categorie - beneden de leeftijd van 18 jaar die een bij dit landsbesluit aangewezen lagere leeftijd hebben bereikt, eveneens aanspraak hebben op een bij dit landsbesluit vast te stellen minimumloon, dat in een redelijke verhouding staat tot de in artikel 9 genoemde bedragen.

3. Uitkeringen waarop een werknemer van 18 jaar of ouder, ingevolge enige wettelijke bepaling of uit de overeenkomst waarop de dienstbetrekking berust, recht heeft over een periode waarin hij tijdens de dienstbetrekking geen arbeid heeft verricht, worden voor de toepassing van het bij of krachtens het eerste of tweede lid bepaalde,

aangemerkt als het minimumloon.

4. Alvorens de Gouverneur een voordracht tot een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, als bedoeld in het tweede lid te doen, stelt de Minister de Sociaal-Economische Raad in de gelegenheid, hem ter zake van advies te dienen.

Artikel 9

1. Het minimumloon voor een werknemer van 18 jaar of ouder, bedraagt voor elke betalingstermijn van:

a. een maand of een veelvoud van een maand Afl. 1.815,35 onderscheidenlijk een gelijk veelvoud hiervan;
b. een week of een veelvoud van een week Afl. 423,40 onderscheidenlijk een gelijk veelvoud hiervan.

2. In afwijking van het eerste lid bedraagt het minimumloon voor een werknemer van 18 jaar en ouder die uitsluitend of in hoofdzaak huishoudelijke diensten verricht in de huishouding van natuurlijke personen, ten minste Afl. 846,92 per maand. Indien hij gedurende een week minder dan 22 uren arbeid verricht, bedraagt zijn loon ten minste Afl. 9,45 per uur.

Artikel 10

Indien bij collectieve arbeidsovereenkomst een periode van afrekening, welke meerdere uitbetalingstermijnen omvat, is vastgesteld, wordt zodanige periode van afrekening voor de toepassing van artikel 9 als uitbetalingstermijn beschouwd. Een periode van afrekening kan ten hoogste drie maanden omvatten.

Artikel 11

1. De Minister kan op verzoek van een werkgever of een werkgeversorganisatie of werknemersorganisatie met volledige rechtsbevoegdheid het minimumloon voor de werknemers, werkzaam in een door hem bij ministeriële regeling, de Sociaal-Economische Raad gehoord, aangewezen onderneming of tak van bedrijf of beroep, voor telkenmale ten hoogste een jaar lagere bedragen vaststellen dan de in dat lid genoemde, indien naar zijn oordeel het voortbestaan van of de omvang der bedrijvigheid in die onderneming dan wel die tak van bedrijf of beroep ernstig wordt bedreigd. Aan deze vaststelling kunnen voorwaarden worden verbonden.

Op een verzoek wordt niet beslist, zo lang niet is gebleken dat de verzoeker met de naar het oordeel van de Minister representatieve organisaties van werknemers onderscheidenlijk van werkgevers terzake overleg heeft gepleegd.

2. Bij toepassing van het eerste lid zullen de daarin bedoelde bedragen niet lager kunnen worden gesteld dan op 75% van de in artikel

9, eerste lid genoemde bedragen.

Artikel 12

Indien een werkgever en een werknemer van 18 jaar of ouder een arbeidsduur zijn overeengekomen, welke korter is dan de normale arbeidsduur als bedoeld in artikel 2, wordt behoudens het in artikel 9, tweede lid, voor huishoudelijk personeel bepaalde, het bedrag dat krachtens artikel 8, 9 en 11 voor de werknemer als minimumloon geldt, naar evenredigheid verminderd.

Artikel 13

1. Indien uit de door het Centraal Bureau voor de Statistiek maandelijks vast te stellen prijsindexcijfers van de gezinsconsumptie blijkt, dat het cijfer voor de maand augustus van het lopende jaar is gestegen in vergelijking met het cijfer voor de maand augustus van het voorafgaande jaar, kan de Minister bij ministeriële regeling, de Sociaal-Economische Raad gehoord, wijziging brengen in de in artikel 9, eerste en tweede lid, genoemde bedragen, welke wijzigingen in werking treden met ingang van 1 januari van het daaropvolgend jaar.

2. Bij toepassing van het eerste lid worden de in artikel 9, eerste en tweede lid, genoemde bedragen naar evenredigheid met de stijging van de prijsindexcijfers verhoogd en vervolgens afgerond op het dichtstbijzijnde veelvoud van 5 cent.

3. De regering kan in bijzondere omstandigheden bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, de Sociaal-Economische Raad gehoord, wijziging brengen in de in artikel 9, eerste en tweede lid, genoemde bedragen.

HOOFDSTUK IIa

Artikel 13a
(vervallen)

HOOFDSTUK III

Straf- en slotbepalingen

Artikel 14

Bedingen, die strijdig zijn met het bij of krachtens deze landsverordening bepaalde, zijn nietig.

Artikel 15

1. De werkgever, die opzettelijk de werknemer een loon toekent,

dat minder bedraagt dan het voor deze geldende minimumloon, pleegt een misdrijf en wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie.

2. De werkgever aan wiens schuld het te wijten is, dat hij de werknemer een loon toekent, dat minder bedraagt dan het voor deze geldende minimumloon, pleegt een overtreding en wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie.

Artikel 16 t/m 18
(vervallen)

Artikel 19

1. Allen, die uit hoofde van hun ambt of beroep betrokken zijn of zijn geweest bij de uitvoering van voorschriften, bij of krachtens deze landsverordening gegeven, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun in hun hoedanigheid bekend is geworden, voor zover zij niet uit hoofde van dat ambt of beroep tot mededeling daarvan bevoegd of verplicht zijn.

2. Hij aan wiens schuld schending van de verplichting tot geheimhouding is te wijten wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie.

3. Het in het tweede lid strafbaar gestelde feit is een misdrijf.

4. Geen vervolging heeft plaats dan op klachte van degene, tegen wie het feit is gepleegd, of, indien het tegen een rechtspersoon, een vennootschap, een vereniging van personen of een doelvermogen is gepleegd, op klachte van de bestuurder, en indien er meer bestuurders zijn, van één dezer.

Artikel 20
(vervallen)

Artikel 21
(vervallen)

Artikel 22

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Landsverordening minimumlonen.